

TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI

SW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszki roznosiela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
Ks. Zygmunt Riedler
w Bydgoszczy.

Rocznik II

Bydgoszcz, dnia 15 marca 1931

Numer 8

Rachunek sumienia.

Czas W. Postu to okres pokuty, okres głębszego zastanowienia się nad stosunkiem duszy do Pana i Stwórcy. W myśl przykazania kościelnego jesteśmy zobowiązani pod grozą wykluczenia z Kościoła do spowiedzi i Komunii św. wielkanocnej. Pożyteczne zatem stawić sobie to pytanie, jak należy dopełnić warunków do godnego przyjęcia tychże sakramentów.

W pierwszym rzędzie uprzytomnij sobie, że zabierasz się do sprawy najważniejszej pod słońcem, bowiem dotyczącej losu wiecznego. Oddal na chwilę przygotowania wszystkie kłopoty doczesne. Pomyśl, pragniesz jak syn marnotrawny rzucić się w objęcia dotąd daremnie oczekującego Ojca najtłkliwszego i w tym nastroju zwróć się z pokorną modlitwą do Ducha św., by raczył łaskawie oświecić mroki, zalegające twą skołataną duszę i dopomógł do dokładnego poznania błędów. Poza to przejdź w myśli przykazania Boże i kościelne, zapytując się sumienia, czy zawiniłeś myślą, mową i opuszczeniem dobrego. Pytania gotowe znajdziesz w każdej prawie książce do nabożeństwa. Zwróć jednakowoż uwagę na dwie zasadnicze przeszkody, jakie łatwo napotkać można na drodze do dokładnego rachunku sumienia. Otóż najgroźniejszym nieprzyjacielem to miłość własna. Ona to zaślepia i zasłania często błędy nasze, a gdzie może łagodzi z uszczerbkiem dla szczerości.

Wybryki nieskromności obleka często w obłudną szatę koniecznych wymogów natury ludzkiej; mowy sprośne mianuje przyjętymi dowcipami; wyraża krzywdy zowie przezornym interesem, słiską lekturę uświadomieniem itd. itd. Słowem wyniosłość widzi źdźbło w oku bliźniego, a nie spostrzeża belki w oku własnym. Św. Augustyn upomina: „Ty sam człowiecze za-

siądź na stołku sędziowskim i sam odprawiaj sąd surowy nad sobą, aby sąd Pana Boga był dla ciebie łaskawy. Raz przecież roztrząśnij sumienie, nie badaj po wierzchu, lecz dotrzyj do samego wnętrza, do jądra samego i wszystko roztrząsaj pilnie”.

Słusznie powiada błogosławiony Ludwik z Grenady: „W niebezpiecznym stanie znajduje się ten, który na spowiedzi ciężki grzech opuścił przez niedbalstwo przy rachunku sumienia, aniżeli ten, kto grzech zataił. Drugiego bowiem będzie sumienie niepokoiło, póki nie wyzna, a pierwszy żyje spokojnie, bo przecież niczego nie zataił”.

Dla zabawy poświęcamy godziny całe! Niechże nam starczy czasu na rzetelny rachunek sumienia!

Atoli zaleca się z drugiej strony pewne umiarkowanie. Zbytnia surowość zachodzi coprawda rzadko, ale zachodzi u t. zw. skrupulatów, będących

ciężarem dla siebie i spowiedników. Skrupulat niechaj spamięta, że rachunek sumienia nie ma być torturą. Szatan mógłby użyć teje skrupulatności jako sposobu do obrzydzenia spowiedzi. Jeśli jesteś drobiazgowy winienś stosować się bezwzględnie do wskazówek roztropnego spowiednika.

A więc wystrzegajmy się tak powierchowości, jak przesadnej leklivości. „Poznaj siebie” oto zasada starożytności. Niech nas nie zawstydzą poganie. Zglębiamy się pilnie w tajniki swych sumień! Wyszukujmy chwasty, by je wyrwać z korzeniami i spalić po dopełnieniu innych warunków, w płomieniach łaski sakramentalnej, a wówczas dostąpimy wszystkich błogosławieństw sakramentu pokuty św., w tem życiu i koronę sprawiedliwych w wieku przyszłym.

Sądźmy siebie, póki czas i króluje miłosierdzie Boże, a unikniemy sądu Majestatu sprawiedliwości we wieczności!

Pasja czyli „Gorzkie żale”.

Przez cały czas Wielkiego Postu odprawia się we wszystkich kościołach w Polsce raz w tydzień, przeważnie w niedzielę po południu, tak zwana Pasja czyli „Gorzkie Żale”. Pasją nazywa się to wielkopostne nabożeństwo od łacińskiego słowa passio, t. j. ból, cierpienie, męka. Polega ono bowiem na śpiewaniu smutnych i żalonych hymnów i pieśni, opiewających w prostych a rzewnych słowach szczegóły gorzkiej męki i śmierci Pana Jezusa; mają one zaś pobudzić lud wierny, w nabożeństwie tem udział biorący, do współczucia i miłości dla tak ciężko cierpiącego Zbawiciela, a zarazem do żalu i skruchy serdecznej za grzechy, jako właściwej przyczyny męki i śmierci Chrystusa Pana. Nazwa zaś tego

nabożeństwa „Gorzkich Żalów” stąd pochodzi, iż od tych właśnie słów rozpoczynają się owe smętne a rzewne pieśni i hymny.

Nabożeństwa tak zwane „pasyjne” poczęły się w wiekach średnich i pierwotnie w inny całkiem sposób odbywały się niż dzisiaj. Pierwotnie odprawiały one się w sposób teatralny, t. j. występowały osoby, przedstawiające Pana Jezusa, Piłata, Heroda i t. d. i powtarzały słowa, naśladowały ruchy i czyny tych osób, które w męce i śmierci Chrystusa Pana brały udział. U nas w Polsce jeszcze z końcem XVIII wieku wyprawiwały cechy i bractwa krakowskie rozmaite tego rodzaju sceny, jak np. złożenie Pana Jezusa z krzyża i niesienie go na marach do

grobu, z narzędziami męki, w procesji, przy licznej obecności ludu, przebranego po żydowski.

„Gorzkie Żale“ zostały ułożone w r. 1707 za staraniem istniejącego wówczas przy kościele parafjalnym św. Krzyża w Warszawie arcybractwa św. Rocha, mianowicie zaś protektora tegoż bractwa ks. Wawrzyńca Stanisława Benika. Stąd też to w t. zw. intencji, poprzedzającej część III. „Gorzkich Żalów“ czytamy, że „te plagi, bluźnierstwa, żelżywości i zniewagi (które w tej III. części się ma rozważać) „ofiarować będziemy Ojcu niebieskiemu za fundatorów i dobrodziejów, za wszystkich spolem braci i siostry konfraterni naszej“ (t. j. bractwa naszego św. Rocha). Powodem do ułożenia tego czysto polskiego nabożeństwa pasyjnego było, jak księga posiedzeń brackich z owych lat wspomina, że „dawne śpiewanie nie były przystępne i zrozumiałe dla ludzi“. Dlatego ułożono czysto polską pasję, która ludowi pobożnemu bardzo się spodobała. W następstwie tego śpiewanie „Gorzkich Żalów“, coraz bardziej w całej Polsce się rozpowszechniało. Tym to sposobem stało się, że dziś we wszystkich prawie kościołach polskich, przy licznych zawsze udziale wiernych, wspólnie przez wszystkie stany, wśród uroczystego nastroju ducha i z wielkim dla dusz pożytkiem, śpiewa się „Gorzkie Żale“.

Obecnie odprawia się u nas w całej Polsce nabożeństwa pasyjne czyli t. zw. „Gorzkie Żale“ na sposób jutrzni. Zaczyna się ono od t. zw. „pobudki“ czyli wezwania do rozmyślenia Męki Pańskiej. Pierwsze słowa tej pobudki są: „Gorzkie żale przybywajcie“, skąd i nazwa całego tego nabożeństwa pochodzi. Po tej „pobudce“ następują trzy części samego rozmyślenia męki Pańskiej. Poprzedza każdą z nich odczytanie t. zw. intencji, t. j. zapowiedzi, które szczegółły męki Pańskiej w tej części się ma rozważać, tudzież na jaką intencję Bogu Ojcu niebieskiemu ofiarować się ma to rozmyślenie. Każda zaś z tych głównych trzech części składa się znowu z trzech rozdziałów, to jest „Hymnu“, „Lamentu duszy nad cierpiącym Jezusem“, śpiewanego na modłę litanji, poczem następuje „Rozmowa duszy z żalną Matką nad Synem swym bolejącą“. Przed rozpoczęciem „Gorzkich Żalów“ odbywa się wystawienie Najśw. Sakramentu. Po ukończonej zaś trzeciej części śpiewa się trzy lub pięć razy „Któryś cierpiał za nas rany“ i t. d., poczem następuje kazanie pasyjne, wreszcie litanja o Najśw. Imieniu Jezus (dawniej o Męce Pańskiej), suplikacje i zakończenie błogosławieństwem Najśw. Sakramentu.

Wielkie wrażenie wywarło to nader piękne polskie nabożeństwo na obecnie nam miłościwie panującym Ojcu św. Piusa XI, który pragnąc zaznajomić się z ulubionymi w całej Polsce „Gorzkiemi Żalami“, wysłuchał tegoż nabożeństwa na klęczkach; mając w rękach egzemplarz „Gorzkich Żalów“, śledził słowo za słowem, wiersz za wierszem, myśli i rzewną melodję tych niezróż-

wnanych, choć prostych pieśni. A po trzech całych godzinach trwania nabożeństwa opuścił kościół, nie szczędząc pochwał zarówno dla „Gorzkich Żalów“, jak i pobożności ludu polskiego.

I my umiejący cenić to prawdziwie polskie nabożeństwo, którego inne narody słusznie pozazdrościć nam mogą.

Walne zgromadzenie Ligi Katolickiej.

zagał w dniu 25 lutego br. p. mec. dr. Łasiński. Witając gości i członków ubolewał nad wyjątkowo szczupłym audytorjum.

Przewodniczył w myśl statutu ks. Proboszcz. Do pióra powołano p. Napartego, a na ławników wybrano przewodniczącą Pań Miłosierdzia p. Gertychową i prezesa Kat. Tow. Robotników p. Woźnego. Przeczytany protokół z ostatniego walnego zgromadzenia odświeżył w pamięci przebieg zebrania walnego zeszłorocznego.

Płomienny referat na temat „Czynu katolickiego“ wygłosił ks. Proboszcz, zagrzewając w przekonujących słowach do wyrabiania w sobie odwagi cywilnej, bronięcia wszędzie zasad Chrystusowych. Referent stwierdził zarazem, że szkołą katolickiego czynu to właśnie Liga Katolicka.

Na podstawie sprawozdań poszczególnych członków zarządu spostrzeżono brak wystarczającego zapasu u większości okręgowych. Zaledwie kilku zasługuje na wyróżnienie za ochoczą pracę, n. p. p. Wichłaczówna zebrała około 60% wszystkich składek, które ogółem wpłynęły do kasy.

Stan kasy przedstawił nam w zast. skarbnika p. Górski. Wobec należytego stanu ksiąg kasowych wniósł w imieniu komisji rewizyjnej o udzielenie absolutorjum, którego też udzielono jednogłośnie. W miejsce ustę-

pującego skarbnika powierzono tenże urząd p. Górskiemu. Jako delegata na walne zgromadzenie L. K. do Poznania wybrano p. Napartego. W komunikatach zarządu polecił ks. Proboszcz gorąco liczny udział w wykładach religijnych L. K. Bliższe szczegóły w każdorazowym „Tygodniku“. Konieczność reorganizacji uzasadnił ks. Kwiatkowski, kierując się z usilnym apelem do jednostek pełnych dobrej woli, ale i wytrwałości, aby zechciały się łaskawie zgłosić do pracy w okręgach L. K.

Gdy w wolnych głosach zarzucono członkom towarzystw parafjalnych, że nie dopisali w zebraniu, stanął w obronie Kat. Tow. Robotników p. Woźny i zwrócił uwagę na nieobecność członków Dozoru Kościelnego i Reprezentacji parafjalnej, żądając, aby gorliwie zachęcano przez „Tygodnik Kościelny“ wszystkich nieobecnych do tłumnego uczęszczania na wykłady wielkopostne Ligi Katolickiej.

P. W. przytoczył wypadki z własnego doświadczenia, w których krótkim zdaniem mógł osłabić dumne mędrkowanie niedowiarzków. Dowodzi to kruchych podwalin, na jakich spoczywają śmiałe twierdzenia przeciwników religji katolickiej.

Na zakończenie zaśpiewano wspólnie: „My chcemy Boga“.

Pierwszy wieczór wykładów wielkopostnych

Pierwszy wieczór wykładów wielkopostnych Ligi Katolickiej zagał pan Kubalewski. Po przeczytaniu porządku obrad usłyszeliśmy aktualny referat Ks. Proboszcza p. t. „Dobre nowiny przez radio“. Dzięki doskonałej interpretacji ważniejszych urywków mowy Ojca św. Piusa XI, wygłoszonej w dniu 12 lutego z okazji otwarcia radjostacji watykańskiej, rozkwitały w sercach zgromadzonych uczucia podziwu, uznania i przywiązania dla osoby Namienistnika Chrystusowego, który tak rzetelnie przemówił do wszystkich stanów, obejmując swem ojcowskim sercem nie tylko wiernych, ale i biednych braci błądzących po manowcach he-

rezji. Ponadto rodziła się, słusznie zresztą, święta duma, że jako katolicy znajdujemy się w łodzi, sterowanej bezpiecznie poprzez fale błędu nieomylną dłonią następcy Piotra św.

Następnie przemówił p. insp. Modrzewski. Idąc za wątkiem jego treściwego wykładu p. t. „Przyczyny niedowiarstwa“ poznaliśmy nory, w których leże się gad niedowiarstwa. Przyczynami niewiary to: brak uświadomienia, pycha rozumu, grzeszny żywot i wreszcie tchórzostwo we wyznawaniu przekonań wewnętrznych. Mówca ilustrował umiejętnie swe wywody barwnymi i do przekonania przemawiającymi przykładami. Potrafił zainteresować wszystkich, czego dowodzi naprężona uwaga, jaka spozierała z oblicza słuchających.

W końcu udzielił Ks. Kwiatkowski szeregu objaśnień do 11 rodz. Dziejów Apost. Pieśnią „Jezu Chryste“ zakończono pierwszy wieczór naszych wykładów z tem życzeniem, by zainteresowanie się niemi przetrwało poprzez wszystkie środy Wielkiego Postu.

Wielkie przedstawienie o charakterze religijnym.

Od środy, 11 marca, Teatr Miejski grać będzie sztukę p. t. „Syn Boży“. Akcja historyczna z czasów życia Jezusa Chrystusa odbywa się w Jerozolimie, oraz w domu Elazara (Lazarza).

Piękna forma artystyczna, oraz pietyzm z jakim Dyrekcja i artyści przystąpili do realizacji, sprawiły, iż każdy katolik będzie mógł w podniosłym nastroju przeżyć chwilę tak blisko związane z ukochaną osobą Mistrza wieszczącego Dobrą Nowinę. Przedstawienia odbędą się w środę, czwartek, piątek i niedzielę. Ceny miejsc zwyczajne. Gorąco polecamy to przepiękne przedstawienie parafjanom naszym.

Komunja św. Wielkanocna

już się rozpoczęła. Ponieważ według prawa kanonicznego, wydanego w 1918 r., mają księża proboszczowie bezwzględny obowiązek rejestrowania osób uczęszczających do wielkanocnej spowiedzi i Komunii św., wydaje się w naszej parafji karteczki, które należy oddawać przy spowiedzi św. Karteczki te można otrzymać w zakrystji lub u kościelnego już od 4 b. m.

Kto się spowiada w innym kościele, powinien i tam oddać naszą parafjalną karteczkę spowiedzi wielkanocnej.

Upraszamy parafjan, aby przystępowali do Komunii św. wielkanocnej już w pierwszych tygodniach na to przeznaczonych, wedle możliwości w dni powszednie rano, aby nie przeszkadzać tym wiernym, którzy z jakichkolwiek przyczyn dopiero przybyć mogą później lub w dni przedświąteczne.

Osoby słabe, lub ciężko słyszające, przystępują do spowiedzi św. wielkanocnej najpóźniej do wtorku w godzinach rannych, o ile chcą się spowiadać w zakrystji.

Chorych i osoby słabowite, którym trudno jest przybyć do kościoła, odwiedzą księża celem wysłuchania ich spowiedzi wielkanocnej w przyszłą środę, 18 marca, od godz. 7,30 począwszy. Chorych należy zgłosić w zakrystji lub u kościelnego do wtorku wiecz.

Pierwsza msza św. w dni powszednie odprawiać się będzie od 16 marca począwszy już o godziny 6,15.

Okazja do spowiedzi św. w dni powszednie od godz. 6,30 rano.

Spowiedź wielkanocna panien w sobotę, 14 marca; Komunja św. nazajutrz o godzinie 8

S. M. P. „PROMYK“
urządza w niedzielę, 22 marca

WIECZÓR PASYJNY,
na którym odegrana będzie

„PONCJA, CÓRKA PIŁATA“.

O poparcie tej imprezy uprasza

Zarząd.

Ostatnie prawdopodobne przedstawienie S. M. P. „Gwiazda“ w przyszłą niedzielę.

Dlaczego ostatnie? W ubiegłych miesiącach kilka było przedstawień amatorskich S. M. P. „Gwiazda“, więcej niż zwykle. Stowarzyszenie bowiem ma dość sporą liczbę bezrobotnych, którzy, mając wiele zbytecznego czasu, przebywają w ciągu dnia po kilka nieraz godzin w ognisku S. M. P. na salce parafjalnej wzgl. w biurze parafjalnem. S. M. P., chociażby chciało, nie może ich wspierać, a większość możeby nawet od stowarzyszenia młodzieży ofiar nie przyjęło. Widać np. było na Gwiazdkę, z jakim zaambarasowaniem przyjęli skromne upominki ofiarowane im w paczkach przez stowarzyszenie.

Bezrobotni młodzieńcy zrozumieli, że siedzieć beczynnie znaczy osłabić zdrowie i znieprawić duszę. Aby sobie więc czas wypełnić, ćwiczyli ci bezrobotni druhowie sztuczki teatralne, malowali dość umiejętnie potrzebne dekoracje sceniczne, urządzali przedsprzedaż biletów itd. Chętnie i dzielnie dopomagali i w tem także inni druhowie. Gdyby pieniądze, uzyskane z tych imprez, podzielono między bezrobotnych druhow, nie dałyby zapewne im wielkich korzyści. Tymczasem uczy doświadczenie, że niejedne urządzenia wspólne, n. p. biblioteka, ognisko itd., chociaż na pozór większych sum wymagają, korzyści dają większej liczbie druhow. Przenaczyli zatem fundusze zyskane: na nowe książki do biblioteki, na przyrządy sportowe, na gry pokojowe dla ogniska itd. Do zakupu podobnych rzeczy jednak niemal nie doszło wogóle. Przedstawienia amatorskie wymagają dość wielkich kosztów za światło, salę, kostjomy itd. Pozostałby zwykle pewien zysk, gdyby nie

nieszczęsne podatki luksusowe od zabaw. Od mniej więcej pół roku musi stowarzyszenie bowiem za przedstawienia amatorskie, które są właściwie rozszerzonymi zebraniem rodzicielskimi, opłacać niemal ten sam podatek luksusowy, jaki się płaci od zabaw tanecznych. Najboleśniej zaś fakt jest ten, że ten sam paragraf, który kiedyś Urząd Podatkowy piśmiennie nawet podał dla uzyskania umorzenia wszelkich podatków luksusowych, jako dla imprez kulturalno-oświatowych, tłumaczy się obecnie w ten sposób, że najwyżej udziela się zniżki kilkuprocentowej.

Kiedy więc bezrobotni druhowie S. M. P. spostrzegli, że przy tak wielkich staraniach i kosztach pozostało im raz zaledwie 20 zł., innym razem 12 zł., zniechęcili się i zapowiedzieli, że tylko jeszcze wyprowadzić chcą sztukę teatralną „Król a biskup“, którą obecnie ćwiczą, jako ostatnie. Tym sposobem podcina się, nie zyskując przytem niczego, tak pożyteczną pracę kulturalno-oświatową stowarzyszeń młodzieży. Pragną one przecież tym druhom bezrobotnym dać okazję do kształcenia się, do podniesienia swego poziomu umysłowego przez bibliotekę itd.

Aby zatem nie zniechęcić jeszcze więcej tych młodzieńców dobrej woli, dosyć przygnębionych swoimi troskami zawodowymi, apelujemy serdecznie do parafjan, oraz do wszystkich przyjaciół organizacji, aby poparli przedstawienie religijne „Król a Biskup“, które się odbędzie w **niedzielę, 15 marca br., na sali p. Małeckiego (IV śluza) przy ul. Wrocławskiej, o godzinie 19**, a którego zysk przeznaczony jest na bibliotekę i inne potrzeby stowarzyszenia.

S. M. P. „GWIAZDA“

urządza

— w niedzielę, 15 marca b. r., —

na sali p. Małeckiego, 4 śluza, ulica
Wrocławska

przedstawienie amatorskie p. t.

„KRÓL A BISKUP“,

dramat religijny w 4 aktach.

Serdecznie wszystkich parafjan zaprasza. Początek o godz. 19,30, dla dzieci o 16,30.

Przedsprzedaż biletów u drh. Andrzejewskiego, Jasna 1, u drh. Domkiego, Różana 12, oraz w niedzielę po nabożeństwach.

Wykłady religijne Ligi Katolickiej.

Trzeci wykład religijny wygłosi p. prof. Białecki w środę, dnia 18 b. m., o godzinie 19 w Domu Katolickim na Wilczaku na temat:

„CZY WIARA TYLKO
DLA PROSTACZKÓW?“

Oprócz tego będzie referat ks. Fiedlera na temat: „Kościół ostoją kultury“ oraz czytanie Pisma św.

Wstęp bezpłatny.

Uprasza się o liczne korzystanie z tych pożytecznych wykładów.

Zarząd.

Porządek nabożeństw.

15. III. Czwarta Niedziela W. Postu.

Ewangelja św. u. św. Jana r. VI., 1—15.

Godz. 7 cicha msza św. z kazaniem.

Godz. 8 cicha msza św.

Godz. 9 msza św. z kazaniem dla dzieci.

Godz. 10,15 suma z kazaniem.

Godz. 12 cicha msza św. z kazaniem.

Godz. 14 chrzty i wywody.

Godz. 15 Gorzkie Żale z kazaniem.

W dni powszednie msze św. o godz. 6,15, 7,00, 7,45 i 8,30.

Okazja do spowiedzi św. od godz. 6,30.

Wywody i chrzty codziennie o godz. 8.

(Zgłosić się w zakrystji).

19. III. Czwartek.

Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem i procesją.

Okazja do spowiedzi św. o godz. 17—19.

21. III. Sobota.

Godz. 8,30 wotywa z litanją do Matki Bosk.

Okazja do spowiedzi św. o godz. 17—19 i od godz. 20.

22. III. Niedziela Pasyjna.

Ewangelja św. u. św. Jana r. VIII, 46—59.

Porządek nabożeństw jak w niedzielę.

KALENDARZYK BRACTW I TOWARZYSTW.

14. III. Sobota.
Spowiedź wielkanocna panien

15. III. Niedziela.

Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 23.

Żyw. Róż. Panien. Zebr. po Gorzkich Żalach.

Tow. Rzemieślników. Zebr. po Gorzkich Żalach na salce parafjalnej.

16. III. Wtorek.

Stow. Dzieciństwa P. Jezusa. Zebr. o godzinie 16 w Domu Katolickim.

18. III. Czwartek.

SMP. „Gwiazda“. Zebranie o godz. 19.30 na salce parafjalnej.

22. III. Niedziela.

Zyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 1.

Zyw. Róż. Matek. Zebr. po Gorzkich Żalach.

Tow. Robotników. Zebr. po Gorzkich Żalach w Domu Katolickim.

SMP. „Promyk“. Zebr. z powodu „Wieczoru Pasyjnego“ odbędzie się w poniedziałek, 23 marca.

Łańcuszek ofiar na pomnik N. Serca Pana Jezusa.

P. Marcin Malak 2 zł. i wzywa p. Józefa Staszaka, Czarnieckiego 10, Leopolda Glińskiego, Jackowskiego 21.

P. Leon Tomaszewski 3 zł. i wzywa p. Adama Badzińskiego, Lubelska 33.

P. Salomeja Pasgrecianka na zawezwanie 5 zł.

P. Walerja Felchnerowska na zawezwanie 5 zł.

P. Katarzyna Popowska 5 zł. i wzywa p. Joannę Popowską, Chełmińska 19a.

P. Teodozja Żubkowa 5 zł. i wzywa p. Jadwigę Wiśnicką, Bocianowo 29.

P. Bronisława Salecka na wezwanie 5 zł.

P. Teofil Polewczyński na zawezwanie 5 zł.

P. Jan Kaźmierczak 3 zł. i wzywa Pawła Ptaszyńskiego, Różana 18.

P. Aleks. Janeczek 5 zł. i wzywa pana St. Giełdę, Malborska 1.

P. Zofja Marchlewska 5 zł. i wzywa pp. Wiśniewskich, Lubelska 8.

P. Augustyn Murek 8 zł. i wzywa p. Marcjanę Gerkową, Śląska 8.

W Czyżkówku.

14. III. Sobota.

Okazja do spowiedzi św. od godz. 17—19 i o 20.

15. III. Niedziela.

Godz. 8 Msza św. ojcza.

Godz. 10 Suma z kazaniem.

Godz. 14.30 Chrztu i wywody.

Godz. 15 Gorzkie Żale z wystawieniem N. Sakramentu i kazaniem.

W dni powszednie msza św. o godz. 8.

Okazja do spowiedzi św. codziennie przed mszą św. i po mszy św.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej odprawia się w każdy piątek o godz. 15.

14. III. Sobota.

Okazja do spowiedzi św. od godz. 17—19 i o 20.

22. III. Niedziela.

Porządek nabożeństw jak 15. III.

15. III. Niedziela.

Tow. Robotników. Wspólna Komunia św. wielkanocna.

Tow. Robotników. Zebr. po sumie na salce.

22. III. Niedziela.

Zyw. Róż. Panien i S. M. P. „Promyk“. Wspólna Komunia św. wielkanocna.

19. III. Czwartek.

Stow. Dziec. Jezus. Zebranie o godz. 15.30.

PŁOMIEŃ OFIARNY.

5) (Maggy Lekeux).

Poświęcenie zmienia wszystko, co posiadamy, w miłość. Wyrzeczenie się siebie ma jeszcze inną rację bytu: początkowo wszelkie dobro człowieka, wszelka radość zbliżała go do Boga, od chwili upadku, to właśnie nas od Boga oddala. Widzimy najczęściej, że człowiek szczęśliwy nie potrzebuje Boga i Chrystus sam, mówi o tem, jak trudno jest bogaczom i szczęśliwym wejść do Królestwa; nie można służyć dwom panom, trzeba opuścić jednego dla drugiego. Gdybyś już była świętą, powiedziałbym ci: Garnij ku sobie światło i radość ziemską, one ci już krzywdy nie uczynią. Ale i ty i ja musimy dopiero stać się świętymi i dlatego musimy zażyć gorzkiego lekarstwa wyrzeczenia się zapomnienia o wszystkim, aż pojmniemy, że „jedna

tylko rzecz jest potrzebna“, aż doświadczeniem dojdziemy do zrozumienia, ile radości nam ona daje; musimy stracić naszą duszę, aby ją zbawić, aby ją odzyskać zmienioną, wolną, czystą, zdolną widzieć i kochać Boga.

Spojrzała na mnie i próbowała bronić się pytaniem:

— Czemu ty nie zostajesz tutaj?

— Ja?

— No tak, ty, mnie każesz zostać, aby im być pomocą, a sam wyjeżdżasz. Gdybym miała wybierać, to i ja wolę klasztor od szkoły... a dla Chrystusa i ojca i matkę opuścić trzeba. Sam to powiedział.

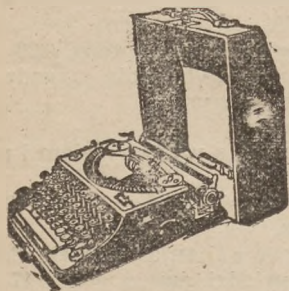
— Masz słusność, narazie dobrym i potrzebnym uczynkiem jest zaopiekowanie się rodzicami, jeżeli zaś pragniesz życia zakonnego, to oni jako prawdziwi chrześcijanie zdolni będą również do takiego poświęcenia.

— Rozumiem, że kiedyś ta sprawa wypłynąć musi.

— To dlaczego nie zaraz?

— Dlatego, że szkoła jest dla ciebie przykrzejszą od klasztoru, a miłość zdobywa się przez gorycz, dlatego, że chciałbym cię widzieć bardzo jasną, a w szkole widzę dla ciebie największą sumę bólu i wyrzeczenia się.

— Siostrzyczko droga, czy Ten, który tyle cierpiał dla ciebie, nie ma prawa żądać twego cierpienia? Czy odmówisz swego poświęcenia Temu, który wyrzekł się nieba, aby ci je ofiarować, i żył tak bardzo twardym życiem na ziemi? On z wysokości krzyża, na którym opuszczony i bolesny krew przelewał, ma prawo żądać od nas, abyśmy chcieli cierpieć. On ma prawo powiedzieć nam, gdyż sam ukochał cierpienie. Błogosławieni ci, którzy płaczą, błogosławieni cierpiący, głodni, pogardzeni, wyklęci. (c. d. n.).

Najlepsze maszyny do pisania
Mały Remington

Dom Handlowy

Stefan Goniszewski, Bydgoszcz
Gdańska 143 - Tel. 433.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy

Marszałka Focha 2

przyjmuje wkłady począwszy od 1 złotego

i oprocentowuje:

wkłady za wypowiedzeniem dziennym: 5 1/2 0/0

wkłady za wypowiedzeniem miesięcznym: 6 1/2 0/0

wkłady za wypowiedzeniem kwartalnym: 7 1/2 0/0

wkłady za wypowiedzeniem półrocznym: 9 0/0

Wkłady są wolne od podatku i od kapitałów od rent.

Dla drobnych oszczędności wydaje Kasa
skarbonki domowe.

Za wszelkie zobowiązania Kasy odpowiada miasto całym swym majątkiem.

CENY OGŁOSZEŃ: 1/1 strona 200.— zł., 1/2 strony 100.— zł., 1/4 strony 50.— zł., 1/8 strony 25.— zł., 1/16 strony 15.— zł.

Adminis racja o łoszeń: Bydgoszcz, lica Marszałka Focha 39 - T lefon 352